

Sähkösanomat

<http://www.skilta.fi>

4 / 2012

Osku näyttää missä kaappi seisoo:

Oikeat mielipiteet

haalareista, pukeutumisesta, hipeistä ja monesta muusta asiasta

Leivo tortut emännän niksien avulla

Naiset noloissa vaatteissa

Libanonissa

rauhanturvaajana

Yksisarvisia, onko heitä?

Kohti maailmanloppua ja sen yli

Taas se tulee - maailmanloppu!

Kuten kaikki jo tietävät, hetki ennen joulua maailmamme päättyy joko meteoriitin, vedenpaisumuksen tai muun vastaavan katastrofin myötä. Taas. Tai ainakin vuosi vaihtuu pian. En siis aio käyttää aikaani kirjoittaakseni teille turhuuksia, vaan toivotan kaikille hyviä ja onnellisia elämän tai ainakin vuoden viimeisiä päiviä. Rakastakaa toisianne, sopikaa riitanne, tuhlatkaa rahanne, rakastakaa toisianne, levittäkää ilosanomaa, täyttäkää villeimmät unelmanne ja muistakaa myös rakastaa toisianne!

Minä rakastan teitä. Kiitos tästä vuodesta!

<3: Sanni ✨

Nyt harjoitellaan vielä englantia., korjataan väärinymmärrykset joltakin nimeltäkutsumattomalta xq:lta ja leikitään sanantäydennysleikkiä! Ihanaa!! Kuolkaamme tai emme vielä onnellisina. <3

Albatross:

A _____ (what is it?) in which one **male (not a woman!!!! you silly men)** pleasures _____ (how many? count if you don't know) others by giving a _____ (what was it?), taking it in _____ (where was it?), and giving two hand _____ (whaaaat?) simultanesously, hence the flapping motion of said bird.

Joululaulut

Kinkku

Kyykkä

Glögi

Raati 2013

Maailmanloppu

Raati 2012

Tuhmat lapset

Kiltit aikuiset

Lumi, pakkanen ja pimeä

Stressi

Sisälmykset

PT:n viimeiset sanat	2
Puhinat 2012 ja 2013	3
Mistä sä oot tulossa kun näytät noin rumalta?	4
Emännän niksit	6
Sex and the UniverCity	8
Yhteislenkille!	8
Rakkauten lähettiläs	9
Kirjeshakki	9
Libanonissa	
rauhanturvaajana	10
Yksisarvisen kyydissä	14
Fuksinurkka	16
ToivEKirje	17
Oikeat mielipiteet	18
Rankka-XQ	19

Julkaisija:

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
<http://www.skilta.fi>

Päätöimittaja:

Sanni Aumala

Kuvat:

Editointi: Erkkä Martikainen
Takakansi: Carita Logrén
Raati ja toimihenkilöt
<http://www.sxc.hu/>
Maria Seitajärvi sekä
muu jäsenistö

Toimituskunta:

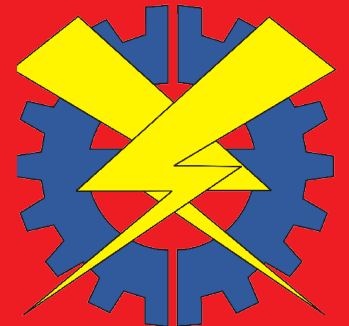
Raati, toimihenkilöt
ja jäsenistö

Painopaikka:

Canon Oy

Painomäärä:

50

The Dying Boss 2012: Vanhan P:in viimeiset sanat

Uusi Puheenjohtaja tulee – oletko valmis?

Jaahas, se olisi vuosi pikkuhiljaa paketissa ja aika tehdä tilaa uudelle uljaalle raadille. Ensi vuoden raatia miettiessä nousee todella korkeat odotukset ensi vuoden toiminnalle. Koulutusohjelmauudistus ja kopiokoneen sopimuksen päättyminen tulevat tuomaan suuria muutoksia toimintaan, mutta minulla on täysi luottamus siihen, että uusi raati tulee selviämään haasteista sujuvasti. Uutta puheenjohtajaa haluaisin muistuttaa siitä, että universaalista näkökulmasta katsoen puheenjohtajuus panostaa interaktiivisuuteen ajattelematta huomaamattomia haittatekijöitä. Ja muulle raadille muistuttaisin tilastojen osoittavan, että raati pakottaa kohderyhmää huomioimaan yleispeätevien toimintaohjeiden tavanomaisia käyttökohteita.

On tietty myös aika kiittää tämän vuoden raatia hienosti hoide-
tusta vuodesta - toimihenkilöitä unohtamatta. Kaikkien panostus
jäsenistön hyvinvoinnin eteen on ollut tärkeää ja yhdessä olemme
kohta saaneet päätökseen erittäin laajan toiminnan vuoden. Pu-
heenjohtajuus on ollut kingiä hommaa, joskin melko raskasta niin
työn määrän kuin edustamisten suhteen. Hetkeäkään en kuitenkaan
vaihtaisi pois, ja tämä vuosi on myös opettanut todella paljon. Olen
jopa viimein oppinut delegoinnin jalon taidon, ja ison porukan eri
projektien koordinoimisen avustaminen on ollut todella opettavaista.
Ennen kaikkea on ollut tosi kivaa ja vuoden päättyminen aiheutta-
nee melkoisen kulttuurishokin, kun on niin tottunut tekemään pal-
jon kiltahommia. Toivottavasti löydän korvikkeeksi uusia haasteita.
(Löysikin: onnea J-P:lle TTY:n hallitukseen pääsemisestä! t. toimitus)

Killan tapahtumat ovat onnistuneet tänä vuonna hyvin ja ainakin
itselläni on ollut niissä todella kivaa. Kohokohtina mieleen tulee
rokkiteemalla juhlitut 44-vuotissitsit, kun kerrankin sai hyvän tes-
kosyyntä meikata. Kumisitsit olivat aivan huikeat ylimääräisen Disco
Idiots -ohjelmanumeron myötä. Keskiasteen välitutkinnossa pääsin
ensimmäistä kertaa osallistumaan tapahtumaan muutenkin kuin
jäykkäänä tahona, voi pojat oliko meillä mukavaa! Myös rankka-
XQ oli aivan huikea reissu, vaikka esimerkiksi meninkin molempi-
na iltoina hyvinkin aikaisin nukkumaan. Noh, menkööt harjoittelun
puutteen piikkiin. Rankan business-luokka oli aivan loistava uudis-
tus, ja toivottavasti se sisällytetään myös ensi vuoden samaiseen
reissuun.

Kiitos raati, kiitos toimarit, kiitos jäsenistö. On ollut tosi hieno vuosi.
Vanha siirtyy kohta kohti uusia haasteita, mutta rakkaus kilttaa koh-
taan on ja pysyy.

Rakkautella,
J-P

Pelastaja 2013: Uuden P:in lupaukset

No Tirsk! Kiitos vaan jäsenistölle luottamuksesta, kun äänestit-
te meikäläisen Skillan puheenjohtajaksi juhluvuodelleen 2013,
jolloin kiltamme täyttää kunnioitettavat 45 vuotta. Päräyttävät
vuosijuhlat odottaa 2.2.2013, tule mukaan juhlimaan! Historiaa
on kiltamme taipaleella tehty ennenkin, eiköhän me tänäkin
vuonna yhdessä tuumin kirjoiteta yksi kaunis luku lisää.

Pakolliset henkilötiedot: Juha "Juffe" Toivonen, helmikuussa 24
vuotta täyttävä kolmannen vuoden teekari. Riihimäellä vartuin
nuoruuteni ja nykyiselläni asustan Mikontalossa. Harrastuksiin
kuuluu koripallo, partio ja opiskelijaelämä. Fuksikeväänä olin ren-
kipoika, viime lukuvuoden fuksivastaava ja nyt sitten aloitteleva
puheenjohtaja. Valmistumaan en kerkiä valtion tavoittelemassa
viidessä vuodessa, mutta eipä mulla kiire pois näin upeasta opis-
kelijakulttuurista olekaan.

Mitkö kaikkea ollaan sitten luvattu ensi vuoden toimintasuun-
nitelmassa toteuttaa? Varmaan kiltahuonekansalle tärkein ensin:
Kun kerran sitä vaatimalla vaaditte, niin tuodaan se pleikkari sin-
ne kiltahuoneelle pikimmiten tammikuun puolella niin pääsette
sitten pelaamaan. Älkää rikkoko, niin saatte nauttia kyseisestä le-
lusta pitempään. Hienot vuosijuhlat tullaan järjestämään, edun-
valvontaa harjoitetaan ja jäsenistön mielipidettä halutaan kuun-
nella! Älkää siis epäröikö lähestyä raatilaisia ja antaa palautetta,
jos jokin mielestänne toiminnassa mättää, ongelmat pyritään
ratkomaan.

Haluaisitko sinä olla mukana tekemässä killastamme entistä
paremman ensi vuonna? Toimarihaut tapahtuvat tammikuus-
sa, paikkoja on opiskeluvuosiin katsomatta auki mikrogurusta
tiedotusassistenttiin ja erityisesti fukseille on varattu piikaihmi-
sen ja renki-ihmisen pestit. Edellisvuosien pestejä voi käydä va-
koilemassa vaikkapa osoitteesta skilta.fi/raati, tulevan vuoden
pestit tulevat olemaan pääsääntöisesti samoja. Jos mielessäsi on
jokin uusi pesti, mitä kiltamme tarvitsee, hae siihenkin! Tiedotus
tulee tapahtumaan sähköpostilla/nettisivuilla/facebookissa, et
voi välttyä huomaamasta hakuja. Teitä tarvitaan, homma ei ole
raskasta eikä vie liikaa aikaa pois muulta elämästä. Saattaapi kil-
tatehtävistä saada erilaisia etuja, uusia freundejä ja arvokasta ko-
kemustakin.

Nyt loppu taittotila, joten en löpise diipadaapaa enemmän niin
päätoimittaja selviää vähemmällä. Muista opiskella, muista har-
rastaa opiskelijaelämää ja ennen kaikkea muista nauttia elämästä:
täällä se on todellakin mahdollista.

Hyvää joulua toivottaen,
Juffe

Mistä sä oot tulossa kun näytät noin rumalta?

Teksti: Mikko Eronen

Normipäivä TTY:llä. Puolen päivän pintaan luennolle ja mitä siellä näkyykään? Salista noin kolmasosa on naisia jotka tietoisesti tahtovat karkottaa kaikki miehet läheltään. Ilmeisesti he eivät taaskaan tajunneet että peiliin voi vilkaista ennen kotoa poistumista, saatikka että college-housut eivät näytä hyvältä kenenkään jalassa. Nuo pehmeiset ja löysät pöksyt ovat ihan ok kun lähdeään mökkeilemään tai oikeasti rentoutumaan ja viettämään vapaa-aikaa – ei siis silloin kun ollaan jossakin jota voidaan kutsua "ihmisten ilmoiksi."

On täysin eriasia näyttää sporttiselta, kuin pukeutua verkkareihin tai collareihin. Sekään, että niissä collareissa on oman killan tai kerhon logo reidessä, ei poista niiden kauheutta tällaisessa joka-päiväisessä käytössä. Usein ne ovat vähintäänkin loppuun ajetus, likaiset ja väriä päästäneet. Sporttista pukeutumista voitte edistää vaikka hankkimalla astetta tiukemmat joga-pantsit.

Toinen asia naisten pukeutumisen lisäksi on niiden naama. Itsensä ehostaminen, meikkaaminen, omasta ihostaan huolehtiminen. Ilmeisen tuntematon termi suurelle osalle yliopistomme naisista. Voidaan varmaan tässäkin puhua ns. TTY-ilmiöstä; Fuksivuonna +8 kg ja kiinnostus hyvältä näyttämiseen lopahtaa. Mitä helvettiä? Luulisi että fuksivuonna kertyneet kinkut vaan kannustaisi jatkossa panostamaan entisestään omaan ulkoiseen olemukseensa. Vai missä vika? Onko kaikilla teistä jo mies kotona? Luulisi siis olevan entistä enemmän mielessä että naama edes näyttää finnettömältä.

Se vaan on nyky maailman kauneusihanne. "Ei mun tarvi meikkaa koska seurustelen" –kommenttia olen kuullut käytettävän aika paljon naisten toimesta. Tiesitkö, nainen, että se on samalla paitsi omaa hyvältä näyttämistäsi, niin samalla sen miehenkin huomiointia. Ei se mies sinua kovin kauaa jaksa katsoa. Tuskin hän itsekkään saisi lupaa, jos ehdottaisi, että alkaa vain makaamaan sohvalle ja jättää sinut täysin huomiotta sillä verukkeella, että "mulla on jo muija."

Jo muinaiset egyptiläiset meikkasivat. Se ei tosiaankaan ole pelkkää hyvältä näyttämistä vaan itsensä ehostamista, ihmiskehon hoitoa jolla pyritään kauneuden säilyttämiseen. Mikä vittu siinä on, että ainoastaan juhliissa pitää näyttää hyvältä? Haastattelemani nainen kommentoi tätä asiaa näin; "Ei kerkee aamulla meikkaa, kun pitää harrastaa seksiä. Kumman sä ite valitsisit? Pillua, vai sen että naisesi näyttäisi hyvältä?" Yöllä on siis muuta tekemistä ja aamulla väsyttää. Toinen kommentti naiselta oli, ettei häneltä löydy meikkaamiseen soveltuvaa peiliä. NYT VITTU OIKEESTI? Osta sellainen.

Muistatko tyttökulta lukioaikojasi? Olitko tuon näköisenä koulussa? Et ollut. Silloin oli jaloissa korkkarit. Tällä hetkellä kävelet niissä vuoden vanhoissa patongeissa. Silloin et olisi kehdannut, koska olisi ollut noloa mennä kouluun meikkaamatta ja ilman jonkinlaisia oikeita vaatteita. Miksei enää voi ostaa niitä vaatteita? Aiemminkin mainittu TTY-ilmiö? Fuksina vetänyt niin paljon siideriä

ettei rahat riitä uusiin vaatteisiin ja vanhat ei mahdu enää päälle? Ratkaisu collarit! One size fits all. Jos näin on, niin maksa vaikka se Tamppi-areenan liikuntamaksu.

Yritin keksiä ratkaisua tähän absurdiin ongelmaan. Luulen löytäneeni sen teollisuustalouden puolelta. Naiset saavat täällä munaa vaikka näyttäisi miltä, joten ei tarvitse enää markkinoida itseään. Kysynnän ja tarjonnan epätasapaino - tavallaan ymmärrettävää. Jos jossakin tehtaassa kaikki tuotanto menee aina kaupaksi, niin totta kai sitä alkaa tehdä paskempaa laatua pienemmillä kustannuksilla, kun kaikki edelleen myydään loppuun. Ihan perus teollisuustalouselmiö.

Päätin tehdä tutkimusta aiheesta ja googletin tähän aiheeseen liittyviä sivustoja. Jopa vauva.fi foorumilla käsiteltiin collareita. Siellä äidit kauhistelivat sitä kuinka naapurin lapsille ei hankita kunnan kuteita, vaan ne puetaan halpoihin ja rumiin rätteihin - usein collareihin. Hyvä nainen, sisäistäpä tämä; Sinun äitisi ei antaisi sinun lähteä tuon näköisenä ulos. Sinun äitisi häpeää sinua. Miksi te siten teette niin? Keskity nyt ja hanki itsellesi uusia vetimiä.

Etkö tyttö hyvä kaipaa seuraavanlaisia kommentteja? "Mihin sä olet menossa kun näytät noin hyvältä?" Tällaisia on varmasti jokainen teistä kuullut. Ne eivät tule silloin kun olet menossa vuosijuhlille mekko päällä, vaan silloin kun tulet kiltahuoneelle ja olet käyttänyt 8 minuuttia peilin edessä ennen kotoa poistumista ja laittanut jalkaan jotakin muuta kuin ne ensimmäisenä vastaan tulevat pöksyt. Perusteekkarinhan minä tunnen. Ei ole kiinni siitäkään, ettettekö heräisi ajoissa meikkaamaan, vaan siitä että on tärkeämpää avata tietokone ja lukea IRC:stä yön aikana tulleet highlightit. Sitten yhtäkkiä aikaa kului 30 min, siispä meikkaaminen sai taas jäädä. Nyt on neideillä priorisointi päin persettä.

Lopuksi palaan vielä tuohon teollisuustalous-temaan. Kysyntä ja tarjonta ei kohtaa, joten kenelläkään ei ole hyvä olla. Lisääpä nyt hieman markkina-alueitasi tekemällä uusi valtaus. Ohitustaktiikka käyttöön ja markkinoi omaa tuotettasi luksuksena. Differentioi laadulla ja kuumilla mielikuvilla, älä halvalla hinnalla tai helpolla saatavuudella. Laatutietoinen ostaja poimii sinut varmasti silloin kärryysi ennemmin kuin vieressä myytävän Rainbow-tuotteen. Samalla saat itsekkin laadukkaampaa osaamista käyttäjältä, kun molemmat ymmärtävät hyvän päälle. Lidl:ssä asioiminen on köyhille, haluatko sinä olla sen kaupan hedelmä? Tiedän, että naisia on yliopistossamme vähän verrattuna miehiin, ja siitä tämä tilanne on kehittynyt. Sitä en vaan ymmärrä, missä ne muut miehet hengaavat kun naisia jaetaan? Kilpailua tässä asiassa en ole juuri koskaan kokenut, vaan tarjontaa on ollut aikalailla silloin kun olen sitä etsinyt. Menkääpä nyt sinne Sokokseen ja ostakaa edes perussetit. Nostakaa tämän kampuksen tasoa.

Mikko "vastinetta odotellessa" Eronen

Emännän torttu ...ja piparivinkit

Teksti: Maija Laine
Kuvat: Maija Laine, toimitus, www.sxc.hu

Monet varmasti tietävät sen puhelun äidiltä, siskolta, kummilta, kummin kaimalta tai pikkupikkuserkuilta, joka menee jotakuinkin kaavalla: "Hei, mitäpä kuuluu? Ajattelin tulla Tampereelle jouluostoksille ja samalla ajattelin, että jos piipahtaisin kylässä." Ja itse asiassa tässähän vaiheessa kyseinen ihminen on jo melkein oven takana eikä välitä vaikka yrittäisit kiemurrella tilanteesta ulos.

Siksipä kohtelias teekkari tahi fuksi ottaa vieraan kotiinsa ja pikasiivouksen jälkeen alkaakin miettimään, että pitäisikö sitä nyt kahvin kanssa tarjota jotain. Todennäköisesti tämä ei kyllä pidä paikkaansa, mutta ehkä jollekin on jäänyt päähän äidin opetus, että vieraille pitää aina tarjota jotain. Siispä tässäpä löytyy hieman vinkkiä miten saa luotua helposti ja nopeasti jouluisia herkkuja.

Torttua Torttua Torttua

1. Käy kaupassa. Tämä siksi, että ei teiltä kuitenkaan löydy pakkasesta torttutaikinalevyjä valmiina. Ja ei sitä itse kannata kyllä alkaa väsäämään. Ostoslistan tulisi siis koostua torttutaikinalevyistä sekä luumumarmeladista.

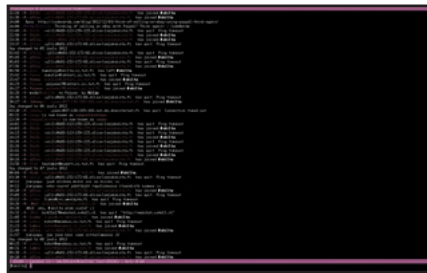

3. Ota levyt ulos pakettista ja levitä ne leivinpaperin päälle.

2. Avaa taikinapaketti. Paketissa tulisi olla suorakaitteen muotoisia levyjä, jos ei ole, niin sitten se on kyllä oman lukihäiriösi syytä.

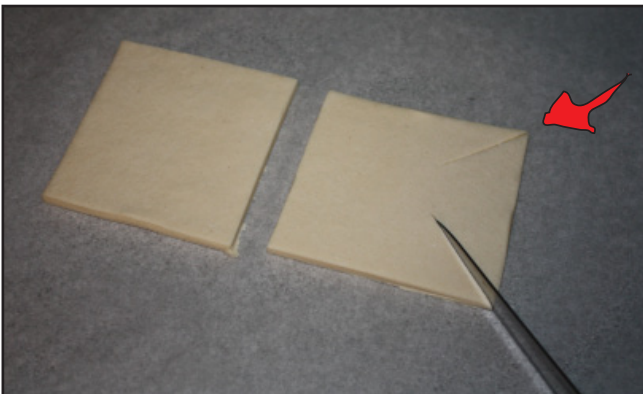
4. Laita uuni päälle n. 225 asteeseen.

5. Irkkaa noin kymmenen minuuttia.

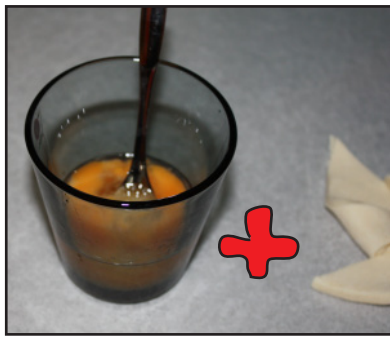
6. Jatka leipomista leikkaamalla levyt kahtia niin, että muodostuu kaksi neliötä.

7. Tee **joka** kulmaan veitsellä viilto kuvan osoittamalla tavalla. Viillot eivät saa osua toisiinsa!

8. Taita joka toinen kulma keskelle ja paina taitetut kulmat tiukasti yhteen.

9. Riko kananmuna lasiin ja voitele tortut sillä. Voitelua helpottaa kovasti jos omistaa pullasudin, eikä tee niin kuin emäntä ja voitele pikkulusikalla.

10. Laita keskelle torttua pikkulusikalla nokare ostamaasi luumumarmeladia.

11. Laita tortut pellille ja pelti uuniin about keskelle.
12. Anna paistua 10 – 15 min.

13. Ota tortut uunista.

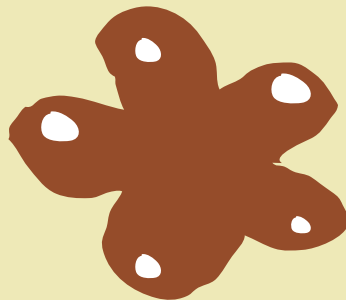

14. Omnomnom.

PipariaPipariaPiparia

Piparille voisi kirjoittaa torttua vastaavan ohjeen, mutta realistisesti ajateltuna se ei kannata. Syyt tähän:

1. Puolet piparitaikinasta syödään jo tekovaiheessa.
2. Kauhealla vaivalla yrittää kaulia taikinaa, josta kuitenkin tulee liian ohutta ja jää pöytään kiinni.
3. Uuniin asti saadut enkelipiparit käräyttävät siipensä, kun tekijä kuitenkin unohtuu irkkaamaan. Näistä voidaankin vetää johtopäätös, että ehkä parempi vaihtoehto on ostaa ne piparit valmiina kaupasta taikka kysyä siltä naapurintytöltä löytyykö häneltä piparia.

<3 Emäntänne

Saako kaveria panna? Voiko tyttö ja poika olla vain kavereita?

Miehet ajattelevat seksiä 55 minuuttia tunnista, naiset ehkä 5 minuuttia. Kuitenkin, molemmat ajattelevat. Jos teen pojan kanssa tunnin harkkatyötä sähkömarkkinoista, kumpikin ehtii ajatella, että panisinko. Kyllä, ostetaan vaan 20 GW hiilivoimaa. Ja kyllä, panisin. Jos ajatukset harhailevat laitosinvestoinneista vaatteiden alle, häiritsee tyttö-poika-työpari väistämättä tehokasta opiskelua. Varmankin tästä syystä ennen oli erikseen tyttö- ja poikakouluja.

Kun olen tullut siihen tulokseen, että kyllä panisin, mietin tietysti seuraavaksi, että haluaisiko myös tuo komea uros panna minua. Vastaus on epäilemättä totta helvetissä tai sitten nyt vai heti. Haluan silti varmistua asiasta ja nauttia ihailevista vartaloani nuolevista katseista ja kehuista. Aloitan flirttailun esimerkiksi esittämällä tyhempää kuin olen. Tällöin kolli pääsee pätemään ja saa itsevarmuutta, kun luulee tehneensä minuun vaikutuksen. Odotan että hänen treenattu käsivartensa koskettaa minua, kun hän nojautuu selvittämään asiaa ja alleviivaamaan vastauksen prujustani. Tunnen seksikkään mutta hienostuneen partaveden tuoksun. Mietin mikä kustannusvaikutus vesivoiman nopealla säädettävyydellä on. Mietin, onko hänellä kuinka iso.

Faktat tiskiinkin, yhden panon jälkeen voisimme keskittyä opiskeluun, sähköyhtiömme menestykseen ja ihan vain kaveruuteen.

Pidän yleensä suurena saavutuksena sitä, jos saavutan ihailun ja uskottavan aseman coolin poikajengin seurassa. Saan olla heidän kaveri. Pojat pitävät minua vertaisenaan ja kuuntelevat neuvojeni. Toki he myös katsovat tissejäni, mutta arvostavat silti sanomisiiani ja älykkyyttäni. Apua, mitä sitten teen?! Ketä alan iskeä? Tämä on liian hyvää ollakseen totta... Jos panen yhtä, onko muut jampat menetetty? Voinko menettää koko kavereijengin? Toisaalta heidän tilaisuuden hukkaan, jos pidän viileän asiallisen linjan kaikkien kanssa. Entä kun viereisestä pöydästä tulee joku keskinkertainen kissa flirttaamaan yhdelle niistä? Pakkohan silloin on mennä väliin. Haluan kaiken, mutta en toisaalta ketään. Miksi tyytyä vain yhteen, kun maailma on kuitenkin pullollaan toinen toistaan kuumempia valloituksia.

Koska oletusarvoisesti kaikki kaverukset haluaisivat myös panna minua, ei tarvitsekaan tyytyä vain yhteen. Olen ammattilainen tässä pelissä, joten voin paneskella vuoropäivinä Eerikin ja Penan kanssa huomaamattomasti rikkomatta kenenkään sydäntä. Näin siis teoriassa mutta ei välttämättä käytännössä. Pojat puhuvat keskenään tietenkin koska saivat viimeksi ja keneltä. Ja keltä aikovat saada seuraavaksi, joten paljastun ja muutun arvostetusta älyköstä halvaksi lutkaksi. Hei thänks, mutta entä sitten? Yhteenvetona todettakoon, että tyttö ja poika eivät voi olla vain kavereita. Paitsi jos poika on ruma, mutta eihän minulla nyt rumia kavereita ole.

-Kata G.

Lähde mukaan

SKILLAN YHTEISLENKILLE!

Painaako pimeys? Eikö vesisade houkuta? Onko yksin juokseminen puuduttavaa? Onko Hervanta kerta kaikkiaan kierretty samaa reittiä ympäri? Jos vastasit kyllä, lähde mukaan Skillan yhteislenkille Obeliskin juurelta tiistaisin kello 18:00. Tänä syksynä startanneella juoksulenkillä on ollut osallistujia fuksista kähmyyn, joten sinäkin uskallat mukaan.

Yhteislenkin tarkoitus on saada kaikki ulkoilemaan hyvässä seurassa. Etenkin talvella juoksemaan vaivautuminen tuntuu vaativan ylimalkaisia voimia. Vauhdissa otetaan huomioon kaikki osallistujat ja kuulumisiakin vaihdetaan yleensä koko lenkin pituudelta, joten omaa kuntotasoaan ei tarvitse yhteislenkille lähtiessä pelätä. Toisaalta olemme osallistujien kesken päättäneet jokunen kerta edetä hyvinkin vauhdikkaasti ja eräs tutorkaksikko raahasi allekirjoittanutta perässään pitkin Suolijärveä niin että jalat oli pettää... Vauhdista ja reiteistä päätetään kuitenkin joka kerta erikseen.

Reitit on suunniteltu niin, että matkaa tulee n. 8-10 km. Reiteiltä on usein myös mahdollisuus oikaista. Juoksijoiden toiveena on yleensä mahdollisimman paljon muuta kuin asfalttipohjaa, joten sivukujia ja odottamattomia reitinvalintoja on ehtinyt esiintyä. Lenkkeilijöiden mielikin pysyy virkeänä, kun Hervannan ympäri kiertäminen ei ole vaihtoehdoissa. Kuvisa on muutamia esimerkkejä, joita olemme syksyn aikana juosseet. Lähde kokeilemaan!

MISSÄ ILMOITAN OSALLISTUMISENI?

Osallistuminen onnistuu www.osallistujat.com palvelusta, josta löytyy kerho nimeltä SÄHKÖKILTA TTY ja salasana on *kossukeiju*.

Palvelusta näet myös muut lenkille tulevat.

Voit myös vain saapua paikalle ilmoittamatta, mutta pidä huolen, ettei ryhmä ole ehtinyt lähteä ilman sinua.

Missä juostaan?
Katso viereiseltä sivulta!

Rakkauuden lähettäjä

Terve kaikki rakkaudannälkäiset lukijat. Tässä palstalla on tarkoitus valoitaa rakkauuden lähettäjiin johdolla kuinka lähestyä toista sukupuolta askel kerrallaan.

Kaikkihan lähtee siitä että siirrytte kotoanne nyhjäyttämässä paikkaan, jossa on mahdollista ja jopa todennäköistä tavata vastakkaisen sukupuolen edustaja. Naisille tämä on teekkaripiireissä erittäin paljon helpompaa, menee vain kiltahuoneelle/teekkarisaunalle/luennolle, oikeastaan ihan mihin vain, kunhan lähdette kotoanne. Miehillä ongelma on ilmeinen, naisia on paljon vähemmän, kokeilkaa silti rohkeasti onneanne kaikista edellämämainituista paikoista. Kyllä ne tytöt joskus on luennoilla.

Kun löydätte unelmienne naisen, joko yhdeksi yöksi tai vaikka viikoksi, on seuraava askel lähestyminen ja keskustelun avaus. Tämä on tärkeä tehdä oikein, jotta ensivaiku-

telma olisi mahdollisimman hyvä. Oletan siis huolehtinut henkilökohtaisesta hygieniastasi. Fyysisen lähestymisen olisi hyvä olla sujuvaa ja turhaa väijymistä muiden ihmisten takana olisi hirveän hyvä välttää. Rohkeasti vaan avaamaan peliä. Tarinan mukaan jään rikkovat iskurepliikit ovat mahtavia, ja jokaisen on mahdollista löytää juuri se oma tyyli. "Hei, mun nimi on..." voi toimia yhtä hyvin kuin "mennäkö meille harrastaan kaksykköstä" tai "tästä raiskauksesta ei tarvitse tulla murhaa."

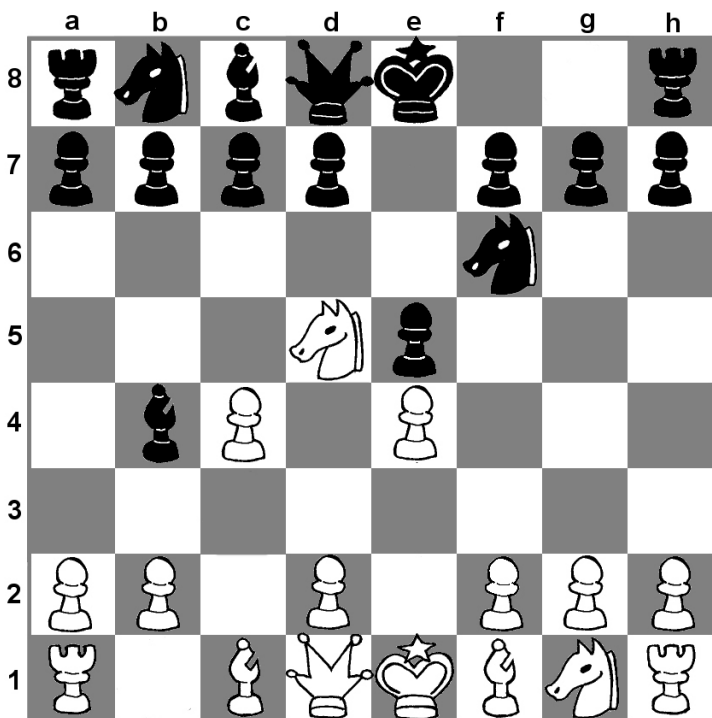
Rohkeasti vaan kokeilemaan erilaisia avauksia teekkarisaunalla, seuraavassa numerossa kerronkin, että kun se jää rikottu, niin kuinka pitää keskustelua yllä niin kauan että molemmat luulee, että tässä toisessa on juurikin sitä jotakin.

-Rakkauuden lähettäjä

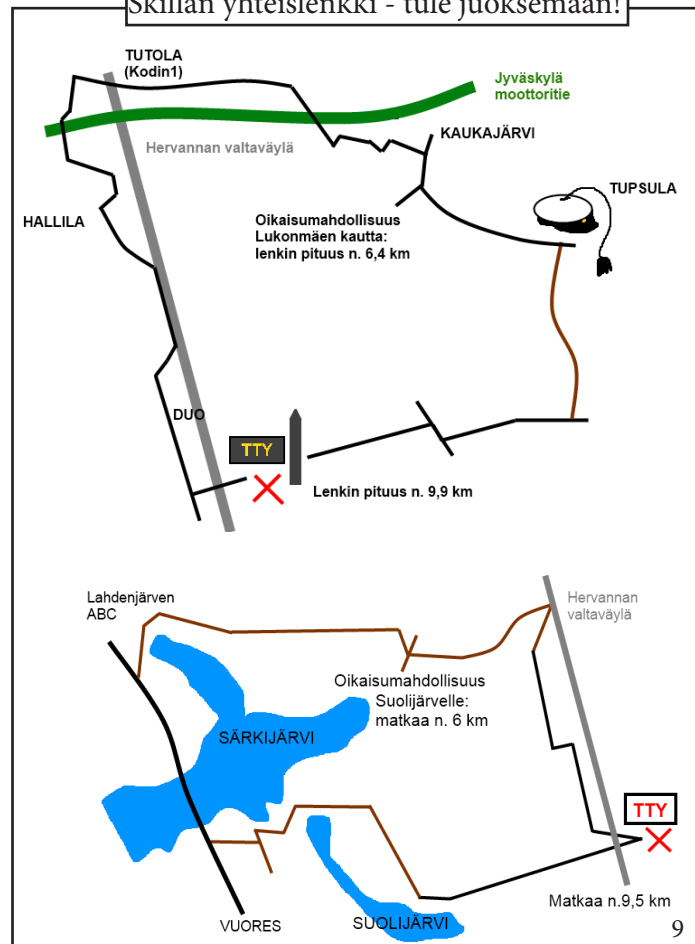

Kirjeshakki Tampere vs. Oulu

Tampere siirtää ratsun ruudusta c3 ruutuun d5. Ihahhaa!

Skillan yhteislenkki - tule juoksemaan!

Sähkökillan diplomaattina

LIBANONISSA

Kylmästä lämpimään

Kun maaliskuun lopussa saavuin Porin Prikaatin kasarmille Säkylään rotaatiokoulutusta varten, näin tutut kasvot ja nykäisin kurkkusalaattiuniformun päälle, oloni tuntui jokseenkin surrealistiselta. Muutos kosteasta fuksivuoden syksystä ja alkukevästä sotilaselämään oli melkoisen jyrkkä, mutta oudolla tavalla myös helppo; yllättävän luonnollinen jatke varusmiespalvelukselle. Perverssillä tavalla tuntui siltä, kuin edellisesäisen varusmiespalveluksesta kotiutumisen jälkeen olisi ollut vain viikonloppu välissä.

Rotaatiokoulutus – eli valmistava koulutus ennen operaatioalueelle lähtöä – kurssineen kesti meikäläisellä maaliskuun lopusta toukokuun alkuun, jonka jälkeen oli pari viikkoa vapaata ennen toimialueelle lentoa. Rotaatiokoulutuksessa oli varsin tiivis tahti, päivät olivat pitkiä ja toimintaa täynnä. Koulutuksessa kerrattiin sotilaan perustaitoja, kuten asekäsitteilyä (pistoolilla ja rynnäkkökiväärillä), trennattiin räjähdetietoisuutta, opeteltiin ja kerrattiin taisteluensipuutaitoja, saatiin tietoa operaatioalueesta ja harjoiteltiin soveltavasti erilaisia tehtävään liittyviä skenaarioita. Pakettiin sisältyi myös oppitunteja paikallisesta kulttuurista. Koulutuksessa tutustuin ekaa kertaa uusiin kasvoihin, joiden kanssa olin tuleva hölmöilemään Lähi-idässä seuraavat puoli vuotta. Suurin osa kööristä tosin oli tuttua jo varusmiesajoilta. Valmiusjoukoissa varusmiehenä saamani koulutus ja rotaatiokoulutus olivat tasokasta. Tuntui siltä, että omiin – sekä palvelustovereiden – valmiuksiin toimia pystyi luottamaan.

Kaksi viikkoa Suomessa ”perseilyäni” koitti toukokuun puolivälissä viimein kauan odotettu lentopäivä, joka sai ehkä jopa allekirjoittaneen hieman jännittyneeksi: edessä oli hyppy (tai siis lento) tuntemattomaan. Viiden tunnin lentomatka sujui iloisissa ja odotavissa tunnelmissa kavereiden kanssa rauhanturvaajaksi lähtöä fiilistellessä.

Ensimmäisenä perille tultua iski litsarin lailla naamaan hieman eteläisimmille maille kesällä tyypillinen helle. Kuumuus tuntui ensimmäiset pari viikkoa varsin lamauttavalta, varsinkin, kun näissä sotilashommissa harvemmin on mahdollista työskennellä pelkässä lannevaatteessa.

Lentokoneesta ulostautumisen jälkeen odotti riemukasta joukkoamme kyyditys Beirutin lentokentältä tulevaan pääkallopaikkaamme, jo mainitsemani Etelä-Libanonin Tibniniin. Tuntui, että sulan kuumuudessa, erityisesti, koska joku fiksu suunnittelija oli rakentanut ensimmäisen tukikohtamme jyrkkään ylämäkeen. Majoitukset olivat tietenkin tukikohdan korkeimmassa kohdassa ja kamoja sai kaiken aikaa raahata mäkeä ylös-alas-ylös. Siinä sitä hyötyliikuntaa. Kuumuuteen tottui kuitenkin yllättävän nopeasti, vaikka ei koskaan täysin.

Päätukikohtaa vaihdettiin lokakuun alussa ja nykyään majoilemme vielä hieman etelämpänä lähellä At Tirin kylää. Suomalainen joukko toimii tällä hetkellä irlantilaisessa pataljoonassa ja nuo meille rakkaan saarikansan edustajat olivat tuloomme mennessä kerenneet toimia alueella jo vuoden. Tukikohdassamme odotti siis riemuisa yhteiselo irlantilaisten kanssa. Matkalla tukikohtaan kuikuilin ajoneuvon ikkunoista uusia maisemia, jotka olivat – vielä siinä vaiheessa – aika päräyttäviä. Perillä olimme iltamyöhään ja meitä odotti säkkipilleistä lähtevä iloinen ja korviavihlova terve-

tuliaissoitanta (minä kun luulin, että se on skottien juttu). Torven-toitottajat ohitettuamme seurasi majoittuminen. Tästä lähti puolivuotiseni käyntiin.

Panssarilla kruisailua ja pykälää

Viikot alkoivat vierä ä melkoisella vauhdilla. Viikkorutiiniin kuuluu yleensä vartiointia, partiointia, huollollisia tehtäviä (esim. siivous-ta) sekä välillä erilaisia saattotehtäviä (esimerkiksi vip-henkilön liikuttelu paikasta toiseen). Vartioissa tulee yleensä valvottua öitä maisemia tähyillen hassujen sattumusten varalta, partiossa rallataan ajoneuvoilla paikallisissa kylissä, käydään morottamassa paikallisia ja tarkkaillaan yleistä menoa. Päiväruutiinia ei useinkaan ole, vaan välillä on päiviä joina ei tapahdu yhtikäs mitään, välillä ollaan saattotehtävässä pitkiä päiviä ja välillä valvotaan vartiossa

joka toinen yö puolitoista viikkoa putkeen.

Vartiointi eli tuttavallisemmin "pykälä" on varmaan se useimpia rauhanmurhaajia eniten henkisesti hajoittava osa työstä. Vartioinnin idea on suojata omaa toimintaa – että vapaa-aikaansa viettävät voivat ottaa aurinkoa rauhassa – sekä tarkkailla tukikohtia ympäröivän maaston tapahtumia. Itsekin olen pikaisten laskutoimitusten mukaan tässä palveluksen loppuvaiheessa jo tiiraillut maisemia psykedeeliset 300-400 tuntia ja rautaista ammattitaitoa on se, että saa nämä pitkät tunnit kulumaan. Kaikkeen silti totuu: välillä rauhassa istuskelu ja lähimaaston tiirailu sekä asioiden kelailu on hyvinkin rentouttavaa. Välillä tylsyys ja paikallaanolo tietenkäin korpeaa rankasti. Mutta tämä toki on insinöörimatematiikan luennoilta tuttua.

Partioinnissa näkee maailmaa. Kun ensimmäistä kertaa ajoin Pasi-panssariajoneuvoa kohti Blue Linea (Israelin ja Libanonin välistä rajavyöhykettä) iltaruskon aikaan ja katselin näiden kivojen pikku maiden välissä olevia korkeita ylänköjä ja karunkaunista maastoa, oli fiilis todella korkealla. Myös paikallisten kylien ja ihmistenkin näkeminen on ollut mielenkiintoista ja kovin erilaista verrattuna siihen, mihin olen elämässä tottunut. Operaatioalueemme on tosin suhteellisen pieni ja onhan jokainen näistä mestoista jo nähty useampaan kertaan, mutta puoli vuotta on sen verran lyhyt aika, että aina huomaa jotain, mihin ei ole aikaisemmin kiinnittänyt huomiota.

Paikallinen maasto on todella karua: puita ei ole paljon ja nekin mitä ovat, muistuttavat enemmän pensaita. Hiekkaa löytyy. Maanmuodot ovat komeita: tuntuu ettei missään ole tasaista ja teillä ajelu on jatkuvaa nousua ja laskua, joka tietysti vaatii ajoneuvoiltakin paljon. Maan epätasaisuus tekee maisemista melko näyttäviä. Karuus ja maan väritymyys ovat jylhiä, mutta ajan kanssa kuitenkin melko puuduttavia. Kun lomalennot ovat laskeutuneet Suomeen, silminkantamattomiin jatkuvat havu- ja lehtimetsät näyttävät todella ihmeellisiltä ja kauniilta.

Ilmastolliset olot ovat olleet melkoinen menestys. Tätä kirjoittaessa allekirjoittanut on nähnyt maassa vasta muutaman ukkos- ja sadekuuron, joiden aikana sitä vettä sitten tulikin ihan kiitettävällä tavalla. Useimmat päivät ovat silkkaa aurinkoa, öisin tähtitaivas on välillä melko uskomaton. Nyt palveluksen loppua kohti mennessä illat ja yöt ovat alkaneet jo viilentyä, eikä paidatonna enää pärjäisi.

Paikalliset ovat olleet erityisesti meitä suomalaisia kohtaan todella ystävällisiä ja lämminhenkisiä. Small talkia on helppo harrastaa ja kielteisiä asenteita meitä kohtaan ei juuri näy, mitä nyt joskus keskisormea joku pikkupoika partioreitin varrella vilauttaa – toki hymyissä suin. Hauskaa on, että omat paikallistyöntekijämme tai läheiset kauppiat jaksavat opetella suomalaisia fraaseja joita sitten huudella meille, toki tärkeimmät ensin: "Moro, miten menee, perkele, saatana!". Suomalaisen suhteellisen selkeään liikenteseen tottuneen hipin näkökulmasta ihmetystä tosin jaksaa kovasti päivästä toiseen herättää paikallisten kaoottinen ajokulttuuri. Mitään sääntöjä ei tunnu olevan, ohitukset tapahtuvat aina mahdollisimman vaarallisissa paikassa ja kaikki tuntuu muutenkin olevan täysin "insha'Allah". Käsittämättömällä tavalla olemme kuitenkin

omilla ajoneuvoillamme onnistuneet välttämään liikenneonnettomuudet lähes täysin, emmekä ole kovin montaa päässeet todistamaankaan.

Paikallisten uskonnoissa on varianssia: suurin osa paikallisista Etelä-Libanonissa on shiiamuslimeita, mutta esimerkiksi täysin kristittyjä kyliäkin löytyy. Kaupoissakin on välillä mahdollista käydä, ja tällöin valuuttana toimii yleensä dollari. Maan oma rahayksikkö on Libanonin punta.

Työtouhuja ei tehdä pelkästään päätukikohdasta käsin. Kerrallaan yksi suomalainen jääkärijoukkue miehittää joukkuetukikohtaa, joka sijaitsee aivan Blue Linen tuntumassa. Tässä tukikohdassa töiden ulkopuolella oleminen on suhteellisen vapaata ja mukavaa. Porukka on pieni ja tiivis. Kaikilla on aina tarkkaan tiedossa, mitä tapahtuu. Jääkärijoukkueet ovat joukkuetukikohdassa aina kolmen viikon jaksoissa ja henkilökohtaisesti minusta nämä kolmeviikkoiset ovat olleet parasta antia koko reissussa. Tukikohta sijaitsee ylängöllä, josta on joka suuntaan mahtavat maisemat. Auringonlaskut jaksavat illasta toiseen päräyttää.

Ruoat ovat olleet kohtuullisen hyviä, joskin päätukikohdan irkkuvetoinen keittiö tykkää annostella melkoisia hiilaripläjäyksiä. Kaikki ateriat eivät välttämättä ole olleet täysin allekirjoittaneen makuun. Suomalaisilla on joukkuetukikohdassaan käytössä oma keittiö ja kokki, jolloin ruoat ovat olleet parempia. Välillä on päiviä, kun syödään kenttämuonaa, eli niin kutsuttuja comboja. Meillä käytössä olevat norjalaiset combot ovat aika hyviä (verrattuna esim. aikoinaan maistamiini liettualaisiin), mutta hieman alkaa kieltämättä tuo muovipaketista vedetty currykana puskea korvista ulos. Combot ovat kuitenkin täysin eri luokkaa siihen, mitä varusmiespalveluksessa maastoruokiin oli tottunut – jonkun täti-ihmisen valintatalon hyllyltä minigrip-pussiin sullomia turhuuksia.

Vettä ei ole tuhlattavaksi. Veden käyttö on säännösteltyä, joten nautinnollisen pitkät suihkut eivät ole olleet mahdollisia. Tarinan kirjoitushetkellä suomalaiset juovat vain paikalliselta toimittajalta hankittua pullovetä.

Painojen nostelua ja muuta ajantappoa

Koska työaikataulut ovat kovin vaihtelevia, välillä on paljonkin aikaa hukattavaksi. Suurin osa porukasta, minä mukaan lukien, treenaa vapaa-ajalla paljon. Fasilitteetit kuntosalitreenukseen ovat hyvät ja lenkkeilykin onnistuu. (poisto) Minulla ei ole koskaan ollut näin hyvää mahdollisuutta treenata näin paljon ja olenkin käyttänyt sen parhaani mukaan hyväksi. Moni on laihtunut reissussa huikeita kilomääriä treenuksen, alkoholinpuutteen ja ripulin avulla. Paras kuulemani tulos on 26kg. Myös säännöllinen ruokailurytmi auttane. Oman joukkueemme sisällä pidettiin jopa spehtaakkelimaiset voimanostokilpailut lokakuun lopussa ja tapahtuma oli huikea menestys! Henkilökohtaisia ennätyksiä sateli, musiikki pauhasi, pataljoonan oma "mertaranta" selosti ja kaikilla oli mukavaa.

Suomalaiset saavat nauttia kaksi olutta/vastaavaa juomaa illan aikana, jos operatiivinen tilanne sen sallii (eli käytännössä lähes

aina). Määristä on pidetty kiinni, eikä ylilyöntejä ole tapahtunut, kuten ehkä joskus aiempien vuosikymmenien kulta-aikoina. Kieltämättä joskus sotilaselämä, pitkä kiinnioleminen ja tiivis yhdessäolo aiheuttavat vanteen kiristymisen pään ympärillä, jolloin saattaisi kaivata sen kolmannenkin oluen. Tällöin ne kaksi kannattaa juoda todella nopeasti.

Vapaa-aika kuluu myös leppoisasti pleikkaria ja lautapelejä pelatessa, valokuvatessa, leffoja katsoessa tai vaikka vesipiippua poltellessa. Hurjimmat ovat jopa ottaneet tatuointeja. Suomalaisilla on myös sekä pää- että etätukikohdassaan käytössä sauna, joita myös lämmitetään illasta toiseen ahkerasti. Mihin suomalainen meneekin rauhaa turvaamaan, sauna tulee mukana. Myös aurinogotto on varsinkin kesän aikana ollut suosittua puuhaa, sillä eihän lomille menemisessä ole mitään itua jos ei pääse esittelemään Suomessa kaikille vaivalla hankittua "brunaa".

Yhteydenpito Suomeen onnistuu firman tarjoamalla nettiyhteyksillä ja puhelimilla. Tämä helpottaa koti-ikävää huomattavasti – ja joskus myös pahentaa sitä. Itse olen myös saanut sekä lähettänyt muutaman vanhan kunnan kirjeen postissa. Kirjeissä on jotain omaa autenttista fiilistä ja niiden saaminen on monesti pelastanut päivän.

Ai mitä minä tein?

Odotin reissulta uusia kokemuksia, että saisin tehdä jotain hyvää ja että saisin uutta näkökulmaa asioihin. Sain näitä niin hyvässä kuin pahassa. Ei sitä ennen tänne tuloa voinut mitenkään tietää, mitä on edessä. Tavallaan operaation vaatimustaso on ollut hienoinen pettymys, mutta en silti valita tästä kokemuksesta ja tilaisuudesta. Harvemmin tämän ikäinen saa moista tilaisuutta ilman ihmeempää koulutusta. Kieltäytyminen ei oikeastaan koskaan ollut vaihtoehto.

Hih, tiesinhän jo intin aikana että vaunuhommat olivat oikea valinta minulle. Panssariajoneuvon liikuttelu vuoristoisessa maastossa kapeilla teillä ja urilla miinakenttien keskellä ja paikallisten ajaessa tööttäillen ympärillä miten sattuu, on ollut haastavaa, mutta myös aika ainutlaatuinen kokemus. Maata pääsee myös ratin takaa ja johtajan paikalta näkemään aivan eri tavalla kuin vaunun miehistötilassa nollaillessa. Lisäksi olen saanut tehdä yhtä lailla muitakin hommia. Koska muodollinen tehtäväni oli olla vaunuampujana, pelkäsin aluksi että joudun istumaan puoli vuotta miehistönkuljetusajoneuvon ampumossa, siinä pikkuruisessa kopissa, joka näyttää hieman mopoautolta, kokien epäergonomisia elämyksiä ja räplätessä ilmatorjuntakonekivääriä. Näin ei kuitenkaan onneksi ole ollut, vaan tehtävät ovat olleet vaihtelevia.

Tukikohdan ulkopuolella ei voi olla koskaan liikaa. Partiointi on mukavaa, vaikka samat partioreitit olisivat jo koluttu useaan kertaan. Tukikohdasta poistumisessa on jotain virkistävää. Välillä käydään kauempanakin ja koska maisemat niin kovin vaihtelevia, uuden näkeminen on aina mahtavaa. "Pykälää" (vartiointia) taas on ollut kyllä yhdelle ihmiselämälle varmasti tarpeeksi. Tuntimäärä, jonka olen käyttänyt samojen maisemien tähystelyyn uudestaan ja uudestaan, on iha mahoto. Totta tietysti on, että tämä työ on jossain määrin itseään toistavaa, mutta varmasti kaikki työt ovat jossain vaiheessa. Puoli vuotta on kuitenkin aika lyhyt aika.

Välillä on ollut päiviä, joina koti-ikävä on kasvanut sietämättömän kovaksi, seuraaviin lomiin tuntuu olevan käsittämättömän pitkä aika, homma tuntuu monotoniselta; samat naamat, samat jutut ja melkein kaikki korpeaa huolella. Yleensä omat v-käyrän hoitometodini ovat toimineet varsin hyvin: ankaraa treenausta, musiikin kuuntelua ja saunomista. Huonoilta päiviltä ei välttyä täällä kukaan, mutta kaikki ovat kyllä kestäneet ne kunnialla.

Välillä saan nukkua niin pitkään kuin tykkää, juoda aamukahvit rauhassa ja treenailla – ehkä vasta illalla on muutaman tunnin partiokeikka. Välillä kerkeää nukkua pari tuntia, herätys on neljältä aamuyöllä, hytysverkko sivuun, univormu päälle, maiharien (kuivamassa olleet) pohjalliset paikalleen, maiharit jalkaan, taistelu- ja suojakamat mukaan, lipas kiinni ja rynkky käteen, nopeat kenttäsaflat naamaan, vaunulle ja koko päivä menee ajaessa paikasta toiseen ja paluu on ties koska. Vaihtelevuus on tämän työn kirous ja suola. Hommat voivat olla itseään toistavia, mutta rytmi on lähes aina erilainen. Yksinkertaisissa töissä mieli lepää. Joskus lattian luuttuaminen ja aseiden puhdistaminen rauhoittavat hassulla tavalla. Ei sillä, että sellaista haluaisin lopun elämäni tehdä, mutta sitä varten ollaankin välillä koulussa!

Tämähän on jo kohta ohi

Aika on mennyt hurjan nopeasti ja kohta kotiinpaluu on edessä. Odotan sitä innolla, mutta samalla tämän elämänvaiheen loppuminen on hieman melankolista. Tällaista ei Suomesta löydä. Aina voi tietysti yrittää lähteä uudestaan!

Kokemuksena tämä reissu on ollut minulle aivan mahtava. Olen päässyt näkemään paikallista elämää, tekemään käten töitä, katsomaan auringonlaskua karun maan ylitse ja viettämään yksinkertaista elämää, jossa huomista ei tarvitse liikaa huolehtia ja aika kuluu nopeasti. Tällaisen reissun jälkeen osaa myös arvostaa Suomea vielä enemmän sekä tuntee yleisesti saaneensa uutta näkökulmaa. Jos vain allekirjoittaneelle mahdollisuus suodaan, on uusi rauhanturvareissu vain ajan kysymys. TTY:llä opiskelun joustavuus suo tähän mainiot mahdollisuudet.

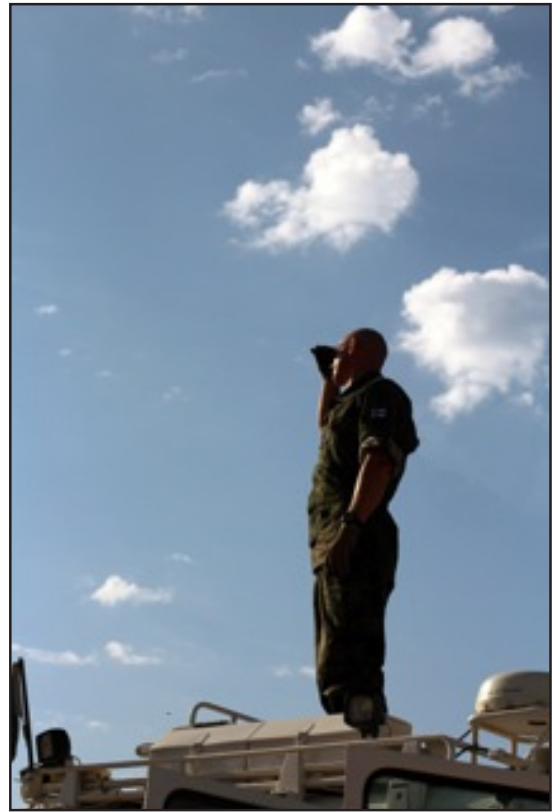
Jos sinustakin tuntuu, että maailman pelastaminen, sotilaselämä ja kuukausien pituiset selibaatit ovat juttusi, suosittelen lämpimästi hakeutumaan rauhanturvaajaksi.

- Markus

Get your shit straight

- Suomalainen Kriisinhallintajoukko Libanonissa koostuu 177 henkilöstä: jääkärikompaniasta, tukevista osista sekä esikunnasta. Noin 60 prosenttia on ensikertalaisina kriisinhallintapalveluksessa
- Suomalaiset toimivat osana irlantilaisjohtoista pataljoonaa
- Suomalaisten tehtävänä toiminta-alueellaan on valvoa ja estää vihamielisyyksiä ja tukea paikallista armeijaa (Lebanese Armed Forces eli LAF) alueen vakauttamisessa erityisesti Blue Linea lähellä olevalla alueella
- Blue Line on israelilaisten joukkojen vetäytymisraja vuodelta 2000 – virallista maiden välistä rajaa ei ole, koska ei ole rauhansopimustakaan
- Israel ja Libanon ovat olleet useasti keskinäisissä konflikteissa, viimeksi vuonna 2006
- Etelä-Libanonissa toimii poliittisia ja aseellisia ryhmittymiä, joista tunnetuin toimija on Hizbollah
- Suomalaisia joukkoja on ollut Libanonissa kahteen otteeseen aikaisemminkin vuosina 1982-2001 pataljoonan vahvuudella. Vuosina 2006-2007 alueella palveli suomalainen rakennuskomppania
- Nykyinen operatiivinen joukko on koulutustasoltaan, kokoonpanoltaan ja varustukseltaan uudenlainen

Power and productivity
for a better world™

Yksisarvisen kytydissä

Rakas päätoimittajamme erään harkkatyön parissa tuskailllessamme pyysi minua kirjoittamaan ”ihammistavaan” ja silloin se tuntui ihan hirveän hyvältä idealta. Valitettavaa kyllä, nurkan takana vaanivat dedikset, lähestyvät tentit, facebook -stalkkaaminen ja muu niin kutsuttu elämä alkoivat vaatia aikaa ja unohdin tämän, kunnes huomasin että deadline on ihan kohta. Tämä ingressi ei siis kerro ingressin määritelmän mukaan tulevan kirjoituksen pääaihetta, vaan on anteeksipyyntö ja vieno vihje, ettei tulossa ole mitään tärkeää vaan paniikissa kasaan kursittu tekstikyhäelmä.

Aiherajaus ”ihammistavaan” tosiaan antoi itselleni vapaat kädet, ja päädyinkin hetken mietinnän jälkeen usein tapetilla olevaan aiheeseen, yksisarvisiin. Oletteko te muut huomanneet yksisarvisen olevan nyt IN! On Sähköturpaa, yksisarvisvoimaeläimiä, Salamaponia ja Charlie the Unicornia piristämässä päiviämme. Koin tämän aiheen mielekkäänä, ei paitsi ajankohtaisuutensa vuoksi, vaan myös koska jotkut väittävät näiden eliöiden olevan satuhahmoja, mikä tietysti vapauttaa minut kaikesta rajoittavasta journalismietikasta, eikä minkään mitä tässä artikkelissa lukee, tarvitse olla totta.

Mikä sitten on yksisarvinen, missä ne hengaa ja miten semmoisen kaveriksi voi tulla? Yksisarvisen hahmon arvellaan tulleen alun perin Intiasta, jossa se on luultavasti sekoitettu intiansarvikuonoon, jonka sarvesta luottolähteeni Wikipedian mukaan on aikoinaan jauhettu potenssilääkettä ja sarvea on yllättäen pidetty fallisena symbolina. Tästä saamme aiheita myös pohtia, että mistä on saanut alkunsa sananlasku ”kyrpä otsassa”. Onko joku joskus törmännyt penseään yksisarvislaumaan ja päätellyt että vitutuksen syy on päästä kasvava fallossymboli?

Jätetään fallossymbolit kuitenkin sikseen, sillä ylisiveellisessä Euroopassa nämä seksuaalisuuteen viittaavat seikat kuitenkin häilytettiin ja yksisarvisesta tehtiin henkisyuden symboli, sillä sarvi kasvaa keskellä päätä ja päässä asuu henki. Loogista! Yksisarvisia onkin siis usein kuvattu puhtaiksi, valkoisiksi olennoiksi, ja tarinat kertovat, että ne antavat vain neitsyen koskea itseensä. Eli tässä taitaa olla syy siihen, ettei niitä ainakaan kiltahuoneella ole hirveästi näkynyt. Toisaalta yksisarvinen voi auttaa pääsemään eroon tästä neitseellisyydestä, sillä Wikipedian mukaan yksisarvisen sarvesta tehdyn juoman tai viinin juomisen yksisarvisen sarvesta tehdystä astiasta on uskottu toimivan lemmen nostattajana. Kaikkien puhtoisten neitsyiden kannattaa kuitenkin miettiä tarkkaan, luopuako yksisarvisen koskemisoikeudesta ja onhan se muutenkin vähän epäkohteliasta mennä kiskomaan toisen sarvi irti.

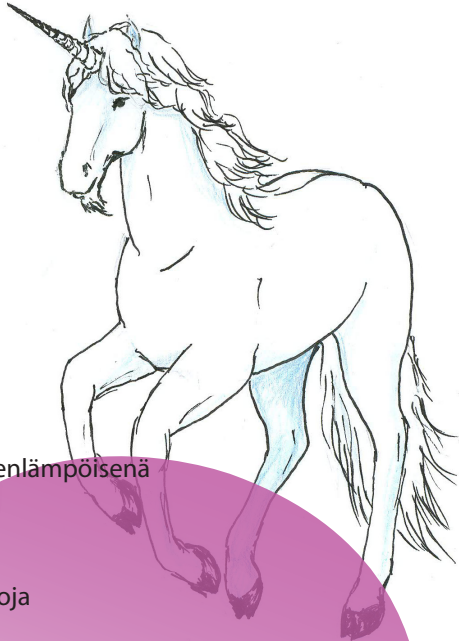
Kun nyt faktat on isketty pöytään, päätin ottaa toisenlaisen lähestymistavan aiheeseen ja syöttää avainsanan ”Yksisarvinen” puppulausegeneraattoriin ja analysoida näitä lauseita. Aloittaakamme ystävällämme puppulausegeneraattori.fi:llä (kyseinen sivusto inspiroi varmasti myös TETA:n esseiden kanssa kamppaillevia): ”Arkielämä on opettanut meille, että yksisarvinen havainnollistaa hyvinvointimalliamme sekä laajentuvia markkinoita ja uusia induktiivisia tuotantomenetelmiä.” Kuinka yksisarviset sitten havainnollistavat tätä hyvinvointimalliamme? Löysin tuossa muutama kuukausi takaperin ilmoituksen yksisarviskursista, päivän hintana 80€ ja kurssin tarkoituksena oli löytää yhteys yksisarvisien, noiden ”seitsemännestä yhdeksänteen ulottuvuuden valolentojen” kanssa. Jos ihmisillä on oikeasti varaa maksaa tästä 80€/päivä, todellakin elämme hyvinvointimallissa. Ja jos tällainen kurssitoiminta saadaan kannattavaksi, se tarkoittaa markkinoiden laajenemisen yksisarvisiin, ja jos Suomessa onnistut tekemään bisnestä yksisarvisilla, niin hei beibi, mikä tahansa on mahdollista!

(Tässä vaiheessa tietoa etsiessäni olen jo törmännyt lentävään spagettihirviöön sekä olen ilmoittautumassa ”menneet elämät ja 8. alkusolu” – kurssille, jos joku haluaa perustaa kanssani aiheisiin liittyvän firman, tule nykimään hihasta!)

Laitetaanpas seuraavaa lausetta sisään puppulausegeneraattoriimme: ”Jos vertailemme lyhyesti asiaankuuluvia ilmiöitä, huomaamme, että yksisarvinen pakottaa kohderyhmää huomioimaan nykysukupolvia henkisesti rasittavaa elämäntyyliä.” Tämä lausehan voisi olla yksisarvisbisneksen slogan! Nykysukupolven elämäntyyli on henkisesti rasittavaa ja ihmiset kulkevat jatkuvan henkisen romahtamisen kuilun partaalla. Yksisarvinen on (luultavasti) aika rauhallinen kaveri ja sen kanssa hengailu varmasti pakottaa huomaamaan, että elämäntyyliimme on suoraan sanottuna aika sairasta. Elämä helpottuu kuitenkin, jos ottaa ystäväkseen yksisarvisen ja vaeltelee sen kanssa välillä metsässä luonnon

rauhasta nauttien tai rentoutuu tv:n edessä katsellen yksisarvisen vieressä Avaraa luontoa. Tämä tietenkin valitettavasti on mahdollista vain neitsyille, joten pelastaaksemme tulevat sukupolvet tulee seksi kieltää. Tämä tosin pelastaisi tulevat sukupolvet myös syntymiseltä, tuplapelastus!

Nyt kun olemme yksisarvisien avulla pelastaneet maailman, koen, että kirjoittaminen on parempi päättää tähän. Jaan teille vielä mahdollisen reseptivinkin:

"The Unicorn Poop"

1/2 kuppia voita huoneenlämpöisenä
1 kuppi sokeria
2 kananmunaa
1 tl. vanilija sokeria
2 1/2 kuppia vehnä jauhoja
1 tl. leivinjauhetta
1 tl. suolaa
elintarvikevärejä
kimaltelevia nomparelleja
glittergeeliä (elintarvikekelpoista!)
tähtinomparelleja
kaikkie mahdollista söpöä ja ihanaa, jota voi syödä.

Sekoita sokeri, kananmunat, voi, vanilliinisokeri, leivinjauhe ja suola.

Vaivaa tasaiseksi massaksi ja jaa viiteen eri osaan. Värjää jokainen osa valitsemallasi elintarvikeväriillä.

Nyt tee jokaisesta väritaikinasta n. 15cm mittaisia matoja. Sitten pistä nämä eriväriset madot vierekkäin, siten että jokaista väriä on yksi kappale.

Nyt edessäsi pitäisi olla (lähes) sateenkaaren värinen suorakulmio. Rullaa nämä suorakulmiot spiraaleiksi.

Koristele.

Pistä uuniin, odottele hetki ja nauti.

Skillan vuosijuhlat 2013

Silta täyttää ensi vuonna 45 vuotta, ja tätä upeaa saavutusta päästään juhlistamaan koko rahalla 2.2.2013.

Juhlille pääsee 65 eurolla (sisältää brunssin sunnuntaina!), ja juhliminen tapahtuu juhlapuvuissa. Ilmoittautuminen juhlille aukeaa 18.1.2013.

He jotka olivat yleiskokouksessa syksyllä kuulivatkin jo, että näiden juhlien kanssa
EI TULLA SÄÄSTELEMÄÄN,
joten jos ei saavu paikalle, voi syyttää tasan itseään. Ässää menoa ja great party!

Skillan pojat viettivät jouluu jo syksyllä!

Tulossa

Silmät auki ja korvat höröllä, näistä tarkempaa tietoa lähiaikoina:

Skillan kaukalopalloturnaus

Skillan kyykkäkarsinta 23.1.

Toimarihaut heti tammikuun alussa:

piika-renki-haku ti 8.1. klo 16

muut toimarihaut ma 14.1. klo 16

Seuraa ilmoittelua sähköpostissa, feispuukissa ja osoitteessa skilta.fi/toimarihaku.

Skilta tarvitsee juuri sinua!

FUKSINUURKA

Hei vaan Fuxipallerot!

Täällä taas rakkaat fuksivastaavanne turinoivat! Varmoja talven merkkejä alkaa olla jo ilmassa: päivän valoisa aika tulee vietettyä sisällä luento- ja harkkasaleissa, Tumon kalapuikot nenän alla alkavat olla valmiita pakastamista varten ja teidän ensimmäinen lukukautenne alkaapi olla pikkuhiljaa paketissa. Kunpa lehden valmistumiseen mennessä ollaan saatu vähän luntakin jo maahan.

Pikkuruiset tontut ovat käyneet kurkkimassa ja jakaneet tarpeelliset tonttulakit ja lahjatoiveet on kerrottu. Itse toivoin uusia luistimia ja voitte olla varma, että ensimmäisten ulkojaiden ilmestyttyä Herwoodiin kerätään porukka kasaan ja mennään luistelemaan ja pelailemaan eiksje?? Unohtamatta tietenkin muuta talviurheilua (:

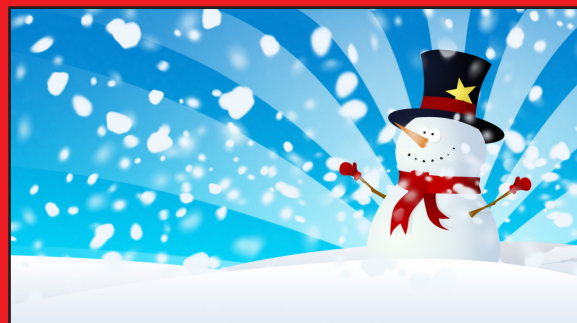
No sitten ajatuksia kuluneesta syksystä. On ollut ilahduttavaa nähdä, että Skillan fukseja on näkynyt lähes joka tapah- tumassa ja että olette tutustuneet ennen kaikkea toisiinne, ja olette muodostaneet opiskelijaporukoita ja hengailleet kiltahuoneella kertailien edellisen illan hämääriä ja aamun utuisia muistikuvia. Pitäkää jatkossakin mielessä, että kiltahuonetta ei pidä kaihtaa, siellä tutustuu uusiin ihmisiin, saa porukalla tehtyä IMA:n aluksi mahdottomalta tuntuneet tehtävät ja saa joskus vinkkejä vanhemmiltakin opiskelijoilta pulmiin kuin pulmiin ;) Ensi kevät tuo mukanaan joukon toimaripestejä, mm. uusi piikalikka ja renkipoika tullaan valitsemaan! Seuratkaa ilmoittelua ja hakekaa! Alkusyksystä innokkuutta ainakin löytyi, enkä usko sen minnekään kadonneen ;) Ette tule katu- maan!

Alussa tuli tarinoitua jo talvesta. Joulun jälkeen – Kevättalvel- la – pärähtää käyntiin kunnolla tuo akateemisista urheilula- jeista uljain eli kyykkä!! Ensikosketuksen tähän jaloon lajiin saitte jo alkusyksystä mm. Kilitojen avajaisaunalla(huom. se on paljon helpompaa ja siistimpää kun saadaan vähän lunta ja jäätä maahan =>). Mutta kuten kaikella hyvällä on tapana, myös tässä tapauksessa antaessasi pikkusormen tälle lajille se ei pelkäästään vie koko kättä vaan koko paketin kerralla. Har- joittelu kannattaa aloittaa tutorin kanssa, myöhemmin on lu- vassa niin killan sisäisiä kuin välisiäkin mittelöitä. Parhaimmille on mahdollisuuksia vieläkin pitemmälle; Akateemisen Kyykän MM-kisat järjestetään 9.2. Lisää kaikesta kyykkään liittyvistä tapahtumista myöhemmin!

Pipari, kaverit, Oikea joulupukki, fuksipassi, kyykkä, unohtu- mattomat kokemukset. Niistä on fuksin elämä tehty :)

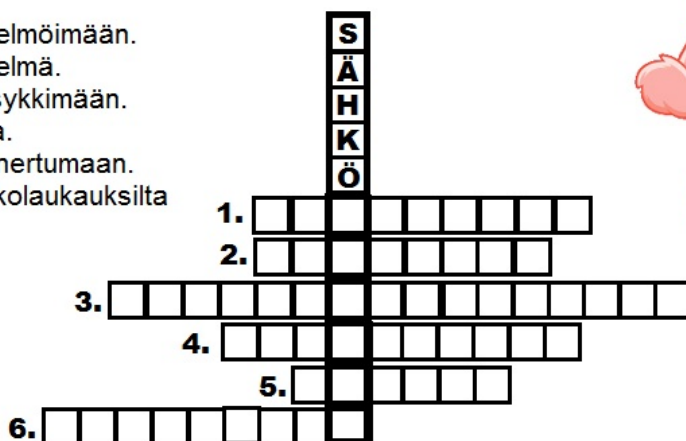
Rakkautta <3

Tumo

Rakkauden Ristikko

1. Saa vatsasi kihelmöimään.
2. Rakkauden hedelmä.
3. Saa sydämesi sykkimään.
4. Hinkkaa kuivana.
5. Saa poskesi punertumaan.
6. Ehkäisee vahinkolaukauksilta

T: MATTI

1. Umpisuoli
2. Klamydia
3. Dehtillaattc
4. Silmälumi
5. Lenkki
6. Varmistin

ToivEKirje

Rakas joulupukki,

Vaikka kalenterini pursuilee vielä dediksisistä ja tenteistä, onneksi myös joulu lähestyy. Ja joululahjatoiveet! Ensi vuonna jätän sinulle aikaa hoitaa muiden ihmisten toiveita, sillä suurin osa omista toiveistani on jo täytetty, kun liityin Tekniikan akateemisiin.

Suurin toiveeni on koulutusta vastaava kesätyöpaikka ensi kesälle. Tärkeää on, että työtäni arvostetaan, ja minulle maksetaan siitä samanlaista palkkaa kuin muillekin vastaavaa työtä tekeville. Tämä asia on kuitenkin hoidossa, sillä hankin itselleni jo Teekkarin työkirjan (Adecolta / <http://teekkarintyokirja.tek.fi>). Sen avulla kesätyön hakeminen tulee olemaan lastenleikkiä, kun vain aloitan sen ajoissa. Palkkaakin osaan pomolta pyytää riittävästi, kun tukkenani ovat kesätyökyselyihin pohjautuvat palkkataulukot.

Vaikka olen vielä teekkari, haluaisin jo varautua työttömyyteen, vaikka se diplomi-insinöörille onkin hyvin epätodennäköistä. Koska pienen summan maksamalla voin liittyä IAET-kassaan ja turvata tulevaisuuteni jos tilanne työmarkkinoilla heikkenee, riittää minulle taas TEKin panostus, joulupukin aika jää muuhun.

Jouluna ei kuitenkaan saa ajatella vain itseään, joten muutama toive olisi joulupukiltakin: Sotien loppumisen ja maailmanrauhan toimomisen lisäksi haluaisin ilahduttaa myös TEK-Kyykkäliigalohkooni arvottuja vastustajajoukkueita. Heille toivon riittävästi haukia, joita he sitten voivat peleissä heitellä!

Toivoo Pia,
pia.humalajoki@tut.fi
TEK-yhdyshenkilönne

TEK
TEKNIIKAN AKATEEMISET

Pukeutumisohteita osa X

Nyt kun juhlijat ovat pikkuhiljaa toipuneet Venematkasta, eli tämän puljun yhteisestä pikkujouluristeilystä, voidaankin hieman summata risteilemiseen ja ruotsinlaivaan liittyviä mielipiteitä. Aloitetaan jo viime vuonna esillä olleesta asiasta: Kävely korkokengillä. Ilmeisesti viestini ei tavoittanut riittävän suurta joukkoa, joten toistetaan sanoma uudestaan.

Nainen: Jos aiot käyttää korkokenkiä niin varmista, että osaat kävellä niillä. Ei todellakaan ole houkuttelevan näköistä kun pikkujoulutunnelmasta huumautunut naiseläin etenee nilkat muljuen pitkin laivan käytäviä. Horjuva kävely ei todellakaan anna sinusta houkuttelevaa vaikutelmaa suurimmalle osalle vastakkaisen, tai miksei samankin sukupuolen edustajille. Samaan houkuttelevuuteen liittyy myös toinenkin seikka: meikkaaminen.

Joillakin naiseläimillä tuntuu olevan pakkomielteinen taipumus kuoruttaa naamansa mitä räikeimmillä sotamaalauksilla. Okei, tokihan juhlatilaisuuden meikki voi olla hieman arkipäivää vahvempi, mutta jos naama näyttää intiaanien sotapäällikkö Humalutunut Risteilijän sotamaalaukselta, jotain on vialla.

Hipsterismiä

Katukuvassa on alkanut näkymään melko usein erästä ruotsalaisvalmistajan reppua. Kyseessä on tuo kaikkien hipstereiden suosikki, Fjrlrlävn(?) kÄnken. Tuo kyseinen kapistus on kokeilemattakin paskaa. Senhän kai pitäisi olla reppu? Enemminkin näyttää siltä, että kyseessä on joka hipin, hipsterin ja muuten vaan wannabe-hinaajan itsetunnon kohottamiseen tarkoitettu varuste.

Jo 10m päästä näkee, että kyseinen reppu on surkea kantaa. Kuka oikeasti keksi laittaa reppuun kantohihnat, jotka ovat leveydeltään kengännauhojen tasoa? Mieluummin otan puukkoa selkään kuin kannan tavaroitani tuolla räpellyksellä.

Ai niin ja hipstereistä puheen ollen. Vaikka käytät sitä punaista villapipoa, se ei tee sinusta Jacques Cousteaut. Jos edesmennyt Herra Cousteau tietäisi nykyisten hipstereiden apinoivan hänen pipoaan, hän pyörisi haudassaan. Toinen vaatekappale, jota edellä mainittu roskajoukko väärinkäyttää ovat henkselit, eli olkaimet. Onko joillekin kenties unohtunut niiden käyttötarkoitus? Henkselien on tarkoitus kannatella housuja tai hametta, ei roikkua epä määräisesti perseellä.

Viime mielipiteissä käsiteltiinkin jo erään valmistajan "puhelin". Se siitä. Nyt tosin tuo samainen valmistaja julkaisi pienennetyn version tablettitietokoneestaan, ja kas kummaa eräs mainittu H-alkuinen ryhmä oli taas elin ojossa heittämissä rahojaan kohti myyjätiskiä. Tuosta tabletista voidaan mainita sen verran, että VMP. Lyhenteen voitte ihan itse KVG.

Skillan kahvikerho

Eräs tuttavani, käytetään hänestä vaikka nimeä Hitler, viestitti minulle ongelmastaan. On kuulemma kovin ikävää joutua juomaan Skillan kahvikerhossa jotain helvetin rainbow-kahvia. No en ihmettele, että vituttaa. Te jotka sitä rainbow-kahvia tuotte kerhoon. Voisitteko olla vähän vähemmän köyhiä ja ostaa sitä paskaa vain itsellenne. Älkää kiusatko muita kitkerällä ja paskan makuisella kahvilla. Niin ja sama pätee muuhunkin halpakahviin, yllättäen. Se on voi voi jos ei ole varaa parempaan. Silloin kan-

nattaa varmaan pidättäytyä kahvinjuonnista, ja vähintäänkin olla kiusaamatta muita.

Halloween/joulukoristelu

Eräs rapakon toiselta puolelta Suomeenkin valunut "juhla" oli taannoin. Mistäkö huomasi? No siitä että joka ainut kauppa sai päähänsä ripustaa revittyjä mustia muovisäkkejä kaikkialle. Halloweenin yksi teemahan kai on kauhu, ja myönnettäköön että heikompia alkaa hirvittää nuo muovisäkkikötöstelyt.

Ja juuri kun noista on päästy eroon, alkaakin joulun ilosanoman levittäminen mitä räikeimmillä tavoilla. Joulussa on hyvää vain lahjojen saaminen, paitsi että sekin voidaan helposti pilata. Oletko koskaan saanut huonoa joululahjaa? Mieti sitä kun olet ostamassa lahjoja läheisille ja muille tuttavillesi. Mieti kaksi kertaa ovatko ne Pentikin "ihanat kipot ja korit" mitään muuta kuin lapsityövoimalla vinkuintiassa teetettyjä rahastuskeinoja. Mieti haluatko että lahjan saaja ajattelee sinusta samoin mitä sinä ajattelet siitä paskan lahjan antajasta. Näillä ohjeilla moni voi välttää huonojen lahjojen antamisesta/saamisesta aiheutuvaa pakonomaista tarvetta vetäistä yliterästetyt glögit ykkösellä kurkkuun ja juoda paha olo pois.

Erään killan haalarit

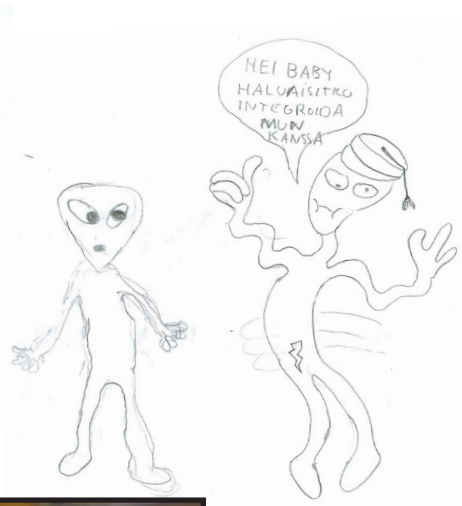
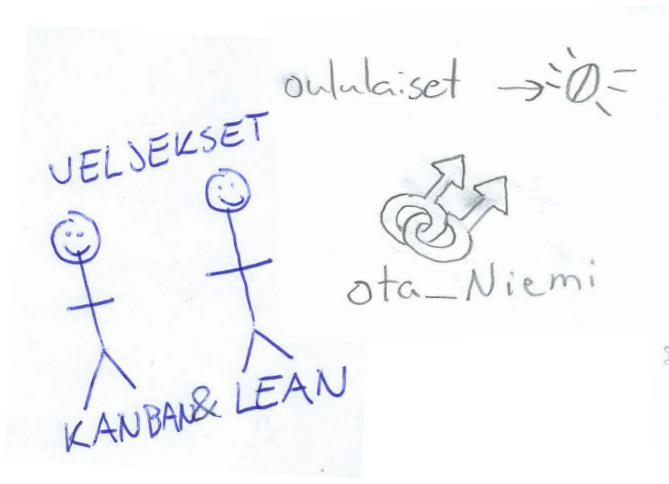
Tätä kirjoittaessa havaitsen erään killan jo saaneen haalarinsa, ilmeisesti kyseessä on jotain biotekniikan alan opiskelijoita. Se huppu niissä haalareissa on muuten saatanan ruma, ihan näin vinkkinä. Mieleen tulee vaalimaan raja-asemalla keinoturkikseen pukeutunut prostituoitu, joka kiertää rekka-auton hytistä toiseen tyydyttämässä puukenkäisiä läskimahaisia rahtareita. Ai niin ja se väri tuo elävästi mieleen paskaveden, hieno valinta.

Oikea mielipide oikeista mielipiteistä ja oikeiden mielipiteiden lukijoista

Tiesittekö muuten, että tämän palstan kirjoittaminen on aika perseestä. Miksi, kysytte. No minäpä kerron. Koska te lukijat teette siitä niin vaikeaa. Joudun mukautumaan omaa tajunnan tasoani alemmas joka kerta, jotta te äpylit tajuatte mitä yritän kertoa. On vaikeaa olla intellektuellia ja tulla ymmärretyksi, kun lukijoina on joukko ymmärtämätöntä rahvasta.

Osku

Ei se kerta homoks tehnyt... vai tekikö?

PIKKUJOULUKAUSI
PYÖRÄYTETTY KÄYNTIIN...

© 1998